



## T(R)ÒPICS

MARCEL·LÍ BORRELL

### Menys escuma i més xampany

Borja Sitjà, director del Festival Grec de Barcelona, definia així dimarts passat la proposta de la 27a. edició: "...És més interessant que la de l'any passat, hi ha menys escuma i més xampany". Se m'escapa el sentit del símil vinícola. ¿Vol dir Sitjà que en la verbena artística del 2003 (del 25 de juny al 31 de juliol) hi hauran menys bombolletes de gas carbònic i més tanins? ¿Que a tenor dels temps que corren, qui sap si l'Iraq serà aleshores ja una festa ianqui, s'imposa el seny reflexiu (els tanins) en detriment de l'espectacle sensorial

(les bombolletes)? ¿O que beure cava durant l'any ja està bé però que, per festes i per quedar com un senyor, cal llençar la casa per la finestra a base de xampany francès?...

Donant un cop d'ull a la cartellera Cotê Or, classe Vip's, Delicatessens Teatral, salten a la vista els noms de Peter Brook, Edward Bond, Pina Bausch, Peter Handke, Ute Lemper, Michel Piccoli, Jean Genet, Rodrigo García, Sòfocles... També i en sintonia amb el xampany, el país invitat d'enguany serà, oh, la, la! la Dolça França, amb la ciutat de Tou-

louse com a vedette estelar. Els afrancesats Joan de Sagarra i Joan Ollé s'ho passaran Dom Perignon, si més no. Un festival previsible, amb cracks tòpics (Peter Brook, Pina Bausch, Ute Lemper) que mai no falten en tot festival de qualitat i que te'ls trobes en tot festival, d'aquí a Johannesburg. I constatar, com passa molt sovint, que els pobres autors dramàtics del país (els que han passat a millor vida i els que van fent la viu-viu com poden) cauen estrepitosament del cartell de gala. Per compensar, el Grec 2003 s'obre amb Dagoll Dagom que estrena *La Périchole*, una gran opereta del "Mozart dels Camps Elisis", és a dir, de l'alemany afrancesat Jacques Offenbach.

A punt ja d'entregar aquest "T(r)òpics" i parlant de programacions teatrals, llegeixo la de l'Ajuntament de Lleida. Però no la de l'estiu vinent (això ja seria demasié!), sinó la dels propers abril, maig i juny. Bon teatre català, d'autors de casa (Benet i Jornet) i de fora (David Hare, Louis Jouvet). I amb intèrprets de casa (el Pou, l'Homar, la Vilarasau, l'Arquillué, la Pons, el Flotats). Amb *Celobert* (èxit al Romea), *L'habitació del nen* (a sala plena al Lliure de Gràcia), *París 1940* (succés d'estime al Bellas Artes madrileny). Teatre més aviat de petit i mitjà format, amb repartiments d'un, dos i tres actors en escena.. Per a formats més grans, sempre ens quedarà...sinó París, sí el Principal o Balaguer o...

LA MATIANA 9-9-03